

KARTA LIPSKA nt. Zrównoważonych Miast Europejskich

Projekt końcowy (stan 2 maj 2007)

Preambuła

„KARTA LIPSKA nt. Zrównoważonych Miast Europejskich” jest dokumentem państw członkowskich, który został opracowany przy szerokim i przejrzystym udziale przedstawicieli zainteresowanych stron. Mając na uwadze wyzwania i szanse jak również różne aspekty historyczne, gospodarcze, społeczne i ekologiczne europejskich miast Ministrowie państw członkowskich odpowiedzialni za rozwój miast zgodzili się na wspólne zasady i strategie dotyczące polityki rozwoju miejskiego. Ministrowie zobowiązują się:

- zapoczątkować polityczną inicjatywę w swoich państwach członkowskich, tj. jak mogą zostać zintegrowane zasady i strategie Karty Lipskiej nt. Zrównoważonych Miast Europejskich z krajową, regionalną i lokalną polityką rozwoju;
- zapewnić dalsze funkcjonowanie instrumentu zintegrowanego rozwoju miejskiego, wspierając kompetentne do jego wdrożenia struktury rządowe i tworząc na szczeblu krajowym wymagane warunki ramowe;
- promować zrównoważony rozwój przestrzenny w oparciu o zdecentralizowany europejski system miast.

Ministrowie dziękują niemieckiej Prezydencji za przedłożenie raportu zatytułowanego: „Zintegrowany rozwój miejski jako warunek sukcesu zrównoważonego miasta”, jak również opracowań: „Urbanistyczne strategie oceny w kryzysowych dzielnicach miejskich”, „Wzmocnienie lokalnej gospodarki i polityki lokalnego rynku pracy w kryzysowych dzielnicach miejskich”, „Polityki aktywnej edukacji i szkoleń dla dzieci i młodzieży w kryzysowych dzielnicach miejskich”, „Zrównoważony ruch miejski i kryzysowe dzielnice miejskie” wraz z przykładami odpowiedniej praktyki z całej Europy. Te opracowania pomogą miastom każdej wielkości zastosować w praktyce zasady i strategie leżące u podstaw Karty Lipskiej.

Ministrowie oświadczają:

My, ministrowie odpowiedzialni za rozwój miast w państwach członkowskich Unii Europejskiej, uważamy miasta europejskie każdej wielkości, które ewoluowały z biegiem historii, za wartościowe i niezastąpione dobra gospodarcze, społeczne i kulturowe.

Mając na celu ochronę, wzmocnienie i dalszy rozwój naszych miast, silnie wspieramy Strategię Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej, opierając się na Programie Działań z Lille (*Lille Action Programme*), Prawie Miejskim (*Urban Acquis*) i Porozumieniu z Bristolu (*Bristol Accord*).

W tym celu wszystkie wymiary zrównoważonego rozwoju – to jest dobrobyt gospodarczy, równowaga społeczna, aspekty ekologiczne, wymagania kulturalne i zdrowotne, skuteczność instytucji w państwach członkowskich – muszą zostać jednocześnie i na równych prawach rozważone.

Nasze miasta posiadają unikalne wartości kulturowe i architektoniczne, silną inkluzję społeczną i wyjątkowe możliwości do rozwoju gospodarczego. Są one centrami wiedzy, źródłami wzrostu i innowacji. Jednocześnie w naszych miastach istnieją problemy demograficzne, nierówność i wykluczenie społeczne określonych grup ludności, zapotrzebowanie na korzystne cenowo i odpowiednie mieszkania oraz problemy środowiska. Na dłuższą metę miasta nie będą mogły pełnić swojej funkcji lokomotyw postępu społecznego i wzrostu gospodarczego zgodnie z zaleceniami Strategii Lizbońskiej, jeśli nie uda nam się utrzymać równowagi społecznej w ramach i pomiędzy miastami, chroniąc ich kulturową różnorodność oraz wyznaczając wysoką jakość w dziedzinie projektowania, architektury i środowiska.

Coraz bardziej potrzebujemy zintegrowanych strategii i skoordynowanego działania wszystkich osób i instytucji zaangażowanych w proces rozwoju miast, które sięgają poza granice pojedynczych miast i wspólnot lokalnych (gmin). Wszystkie szczeble rządowe, począwszy od lokalnych, regionalnych, krajowych kończąc na szczeblu europejskim, ponoszą własną odpowiedzialność za przyszłość naszych miast. Musimy poprawić koordynację różnych obszarów polityk sektorowych oraz rozwinąć nowe poczucie odpowiedzialności za politykę zintegrowanego rozwoju miast. Wszystkim, którzy pracują nad realizacją celów dotyczących zrównoważonego miasta musimy zapewnić zdobycie koniecznych i ponadzawodowych kompetencji oraz wiedzy.

Z wielkim zadowoleniem przyjmujemy oświadczenia i rekomendacje przedstawione w Agendzie Terytorialnej Unii Europejskiej, jak również w pracach europejskich instytucji, które promują zintegrowaną perspektywę rozwoju miejskiego. Uznajemy znaczenie zobowiązań z Aalborg (*Aalborg Commitments*) jako cenny wkład do strategicznego i skoordynowanego działania na szczeblu lokalnym, zobowiązań Karty Europejskiej „Najważniejsze Miasta Sieciowe” (Netzwerk VITAL CITIES) oraz wniosków europejskiego Forum Polityki Architektury „Kultura budowlana w Europie” z dnia 27 kwietnia 2007.

Zalecamy:

1. w większym stopniu wykorzystywać zintegrowane podejście do rozwoju miast

Dla nas, polityka zintegrowanego rozwoju miast oznacza jednocześnie i uczciwe uwzględnianie obaw i interesów, które mają znaczenie w rozwoju miast. Zintegrowana polityka rozwoju miast jest procesem. Koordynuje ona kluczowe obszary polityki miejskiej w ramach określonego obszaru z punktu widzenia przestrzeni, przedmiotu działania i czasu. Nieuniknione jest zaangażowanie ze strony podmiotów gospodarczych, grup interesu i opinii publicznej. Polityka zintegrowanego rozwoju miast jest kluczowym warunkiem dla wdrażania europejskiej Strategii Zrównoważonego Rozwoju. Wdrażanie jej jest zadaniem o wymiarze europejskim, w którym jednakże muszą zostać uwzględnione osobliwości lokalne jak i zasada pomocniczości.

Pogodzenie interesów umożliwiające poprzez formy polityki zintegrowanego rozwoju miast stanowi realną podstawę dla konsensusu pomiędzy państwem, regionami, miastami, obywatelami i przedsiębiorstwami. Poprzez wspólną mobilizację zasobów wiedzy i zasobów finansowych zostanie wzmocniona skuteczność ograniczonych środków publicznych. Inwestycje publiczne i prywatne będą ze sobą lepiej skoordynowane. Polityka zintegrowanego rozwoju miast angażuje uczestników spoza administracji i umożliwia mieszkańcom odgrywać aktywną rolę w kształtowaniu ich bezpośredniego otoczenia. Jednocześnie działania te zagwarantują większą pewność planowania i inwestycji.

Zalecamy, aby miasta europejskie rozważyły opracowanie strategii zintegrowanego rozwoju miejskiego dla miasta jako całości. Te narzędzia planowania, zorientowane na wdrażanie, powinny:

- opisywać mocne i słabe strony miast i miejskich dzielnic w oparciu o analizę bieżącej sytuacji;
- definiować stałe cele rozwoju dla obszaru miejskiego oraz opracować wizję dla miasta;
- koordynować ze sobą różne plany obszarów sąsiedzkich, sektorowe i techniczne, uzgodnić działania polityczne oraz gwarantować, aby zaplanowane inwestycje wspierały wyważony rozwój obszaru miejskiego;
- skupiać i koordynować wykorzystanie funduszy przez beneficjentów sektora publicznego i prywatnego pod względem przestrzennym;
- być skoordynowane na szczeblu lokalnym i na szczeblu miejsko-regionalnym oraz angażować obywateli i innych uczestników, którzy w

znacznym stopniu mogą się przyczynić do kształtowania przyszłych gospodarczych, społecznych i ekologicznych jakości obszarów.

Koordinacja pomiędzy miastem i regionem musi zostać wzmocniona. Celem jest osiągnięcie partnerstwa pomiędzy miastami i obszarami wiejskimi, jak również pomiędzy małymi, średnimi i dużymi miastami oraz w ramach regionów miejskich i metropolii. Traktowanie problemów polityki rozwoju miejskiego jak również procesu decyzyjnego tylko w oparciu o pojedyncze miasto musi zostać przezwyciężone. Nasze miasta powinny być punktami kształtującymi rozwój regionów miejskich i przejąć odpowiedzialność za spójność terytorialną. Bardzo pomocne byłoby połączenie w przyszłości miast na szczeblu europejskich .

Polityki zintegrowanego rozwoju miast dostarczają nam zestaw instrumentów, które już potwierdziły swoją wartość w wielu europejskich miastach w rozwijaniu nowoczesnych, wspólnych i skutecznych struktur rządowych i są niezbędne dla poprawiania konkurencyjności europejskich miast. Ułatwiają one koordynację rozwoju osadnictwa, rozwoju ekonomicznego i rozwoju infrastruktury, biorąc pod uwagę istniejące warunki demograficzne, tendencje migracji oraz warunki polityki energetycznej.

W zakresie polityki zintegrowanego rozwoju miast uważamy jako szczególnie ważne następujące strategie działania w celu wzmocnienia konkurencyjności miast europejskich:

- Tworzenie i zapewnianie wysokiej jakości przestrzeni publicznych

Czynniki takie jak jakość przestrzeni publicznych, miejskich krajobrazów kulturowych oraz rozwoju architektury i rozwoju miejskiego odgrywają centralną rolę w tworzeniu warunków życia populacji miejskiej. Jako miękkie czynniki lokalizacji, stanowią one ważne wskaźniki dla lokalizacji przedsiębiorstw gospodarki opartej na wiedzy, dla wykwalifikowanej i kreatywnej siły roboczej oraz dla turystyki. Dlatego też interakcja architektury, planowania infrastruktury i planowania miejskiego musi zostać wzmocniona w celu stworzenia atrakcyjnych, skierowanych na użytkownika przestrzeni publicznych oraz w celu osiągnięcia wysokiego standardu pod względem „kultury budownictwa”. Pod pojęciem „kultury budowlanej” należy rozumieć całość wszystkich jakości planowania i budowania oddziałujących na aspekty kulturalne, ekonomiczne, techniczne, społeczne i ekologiczne. Wymagania kultury budowlanej nie mogą ograniczać się tylko do przestrzeni publicznych. Kultura budowlana jest koniecznością dla miasta jako całości i jego okolicy. Miasta i państwo muszą tutaj uczynić swój wpływ znaczącym. To odnosi w szczególności do dziedzictwa kultury

budowlanej. Historyczne budynki, publiczne przestrzenie oraz ich miejskie i architektoniczne wartości muszą pozostać zachowane.

Tworzenie i gwarantowanie funkcjonalnych oraz dobrze zaprojektowanych przestrzeni miejskich i infrastruktury jest zadaniem, które musi być realizowane wspólnie przez władze krajowe, regionalne i lokalne, jak również przez mieszkańców i przedsiębiorstwa.

- Modernizacja sieci infrastrukturalnych oraz poprawa efektywności energetycznej

Istotnym czynnikiem poprawiającym jakość życia, a także warunków lokalnych i środowiska są zrównoważone, łatwo dostępne i korzystne cenowo systemy transportu miejskiego ze skoordynowanymi połączeniami do systemów transportu regionów miejskich. Tutaj należy poświęcić szczególną uwagę zarządzaniu ruchem i połączeniu nośników ruchu, łącznie z ruchem rowerowym i pieszym. Transport miejski musi być dostosowany do wymogów funkcjonalnych poszczególnych obszarów miejskich: miejsc pracy, mieszkalnictwa, środowiska naturalnego oraz przestrzeni publicznych.

Techniczna infrastruktura, w szczególności instalacje wodne, oczyszczalnie ścieków i inne sieci inżynierskie muszą zostać w odpowiednim czasie wzmocnione i dostosowane do zmieniających się potrzeb, aby w przyszłości przyczyniły się do poprawy jakości życia miejskiego.

Istotnymi warunkami zrównoważonej infrastruktury doprowadzającej i odprowadzającej są efektywność energetyczna, oszczędne gospodarowanie zasobami naturalnymi jak również wydajność ekonomiczna w przedsiębiorstwie. Wydajność energetyczna w sektorze budynków musi zostać poprawiona. W równym stopniu odnosi się to zarówno do nowych jak i starych budynków. Renowacja budynków podnosi znacząco ich efektywność energetyczną i przyczynia się do poprawy jakości życia mieszkańców. Należy poświęcić szczególną uwagę budynkom z płyty oraz starym budynkom powstałym z materiałów o niskiej jakości. Zoptymalizowane i wydajne sieci infrastrukturalne i wydajne energetycznie budynki obniżą koszty lokalizacyjne dla przedsiębiorstw i mieszkańców.

Ważną podstawę dla oszczędnego i zrównoważonego wykorzystania zasobów stanowi spójna struktura zasiedlenia. To może zostać osiągnięte poprzez planowanie miejskie i regionalne, które utrudnia rozpraszanie zabudowy na terenach otaczających miasta. Należy konsekwentnie zarządzać oferowaną powierzchnią, aby

powstrzymać spekulacyjny obrót ziemią. Jako szczególnie zrównoważona okazała się przy tym koncepcja mieszania mieszkań, miejsc pracy, edukacji, zaopatrzenia i spędzania czasu wolnego w dzielnicach miejskich.

Miasta przy zastosowaniu najnowocześniejszych technologii informacyjnych i komunikacyjnych w sektorach kształcenia, rynku pracy, usług socjalnych, zdrowia, bezpieczeństwa oraz pełnego dostępu obywateli do instytucji rządowych za pośrednictwem internetu muszą przyczynić się do zagwarantowania i podniesienia jakości życia ludzi, a także lokalnej atrakcyjności przedsiębiorstw. Nowe technologie informacyjne i komunikacyjne muszą zostać jednocześnie wykorzystane także jako instrument ulepszanego zarządzania miejskiego.

Nasze miasta muszą dostosować się również do wymogów, które wynikają z grożących zmian klimatycznych. Dobrze zaprojektowany i zaplanowany rozwój miejski może umożliwić wzrost miast, który poprawi jakość środowiska i zmniejszy emisję dwutlenku węgla. Ten cel mogą osiągnąć miasta poprzez innowacyjne działania prewencyjne i przystosowawcze, wpierając rozwój przemysłu oraz przedsiębiorstw z zmniejszoną emisją dwutlenku węgla.

- **Aktywna polityka innowacyjna i edukacyjna**

Miasta są miejscami, gdzie są wytwarzane oraz przekazywane duże zasoby wiedzy. Pełne wykorzystanie potencjału wiedzy miasta zależy od jakości jego przedszkolnej i szkolnej edukacji, możliwości transferu w ramach systemów edukacyjnych i szkoleniowych, społecznych i kulturowych sieci, możliwości kształcenia ustawicznego, doskonałości jego uczelni jak i pozauniwersyteckich ośrodków badawczych oraz sieci transferowych między gospodarką i światem nauki.

Polityka zintegrowanego rozwoju miast może przyczynić się do poprawienia tych czynników, np. poprzez łączenie partnerów, wspieranie sieci i optymalizowanie struktur lokalizacyjnych. Zintegrowany rozwój miast promuje dialog społeczny i międzykulturowy.

Strategie zintegrowanego rozwoju miast oraz wspólne zarządzanie rozwojem miejskim mogą przyczynić się do celowego wykorzystania potencjału miast europejskich, szczególnie w zakresie konkurencyjności i wzrostu, jak również do zmniejszenia dysproporcji wewnątrz i między obszarami sąsiadującymi. Stwarzają one mieszkańcom możliwość do społecznego i demokratycznego uczestnictwa.

II. Zwrócenie szczególnej uwagi na kryzysowe dzielnice w kontekście miasta jako całości.

Miasta stoją obecnie przed bardzo dużymi wyzwaniami w związku ze zmianami struktur gospodarczych i społecznych oraz globalizacją. Do specyficznych problemów zaliczają się przy tym w szczególności wysokie bezrobocie i społeczne wykluczenie. W obrębie jednego miasta mogą istnieć znaczące różnice dotyczące możliwości gospodarczych i społecznych w poszczególnych jego obszarach, jak również różnice w zakresie jakości środowiska. Ponadto, podziały społeczne oraz różnice w rozwoju gospodarczym często narastają, co przyczynia się do destabilizacji miast. Polityka społecznej integracji, która przyczynia się zmniejszenia różnic i przeciwdziała społecznemu wykluczeniu jest najlepszą gwarancją utrzymania bezpieczeństwa w naszych miastach.

Skutecznym instrumentem umożliwiającym osiągnięcie społecznej spójności i integracji w miastach oraz regionach miejskich może być odpowiednio ukierunkowana społeczna polityka mieszkaniowa. Zdrowa, korzystna cenowo, wychodząca naprzeciw potrzebom użytkowników polityka mieszkaniowa może podwyższyć atrakcyjność obszaru miejskiego zarówno dla młodych jak i starszych ludzi, przyciągać ich, a tym samym przyczynić się do stabilności dzielnicy.

W ramach przewidującej polityki rozwoju miejskiego konieczne jest rozpoznanie oznak pogarszającej się sytuacji obszaru miejskiego, potraktowanie jej poważnie i wczesne podjęcie przeciwdziałań. To obniża koszty. Odwrócenie raz już pojawiającej się tendencji spadkowej, wymaga wielu kosztów w porównaniu z podjęciem działania w odpowiednim czasie.

Naszym celem powinno być stworzenie perspektyw, wsparcia dla obywateli zamieszkujących dotknięte obszary miejskie, jak również zaoferowanie działań prewencyjnych.

W celu znalezienia optymalnego rozwiązania dla każdego pojedynczego kryzysowego obszaru miejskiego, konieczne jest aktywne uczestnictwo mieszkańców, ożywienie dialogu pomiędzy przedstawicielami świata polityki, mieszkańcami i podmiotami gospodarczymi.

Na tym tle uważamy następujące strategie działania, osadzone w polityce zintegrowanego rozwoju miast, za mające istotne znaczenie dla kryzysowych obszarów miast :

- Utrwalenie urbanistycznych strategii oceny

Działalność gospodarcza i inwestycje z jednej strony oraz wysokiej jakości struktury miejskie, zdrowe środowisko, a także nowoczesna i wydajna infrastruktura z drugiej,

są ze sobą blisko związane. Z tego powodu konieczne jest także poprawienie wyglądu, warunków fizycznych i wydajności energetycznej istniejącego budownictwa na kryzysowych obszarach miejskich. Duży potencjał dla zwiększenia efektywności energetycznej wewnątrz Unii Europejskiej i tym samym ochrony środowiska znajduje się w wyższych wymaganiach wobec nowych i istniejących budynków, w szczególności w odniesieniu do osiedli z wielkiej płyty, jak i do starych budynków, które zostały zbudowane z niskiej jakości materiałów budowlanych.

Aby zwiększyć zrównoważenie inwestycji w ulepszanie środowiska fizycznego, muszą zostać one osadzone w długoterminowej strategii rozwoju, która zawiera również, m.in., dalsze inwestycje sektora publicznego i prywatnego.

- **Wzmacnianie polityki w zakresie gospodarki lokalnej i lokalnego rynku pracy**

Działania prowadzące do uzyskania stabilizacji gospodarczej w dzielnicach kryzysowych muszą wykorzystywać siły ekonomiczne drzemące w samych dzielnicach. W tym kontekście, polityki dot. rynku pracy i polityki gospodarcze, które są dopasowane do potrzeb poszczególnych obszarów, będą odpowiednimi instrumentami. Celem jest stworzenie i zapewnienie miejsc pracy oraz ułatwienie zakładania nowych firm. Szczególnie możliwości dostępu do lokalnych rynków pracy muszą zostać poprawione poprzez zaoferowanie zorientowanych na popyt szkoleń. Należy także zwiększyć wykorzystanie możliwości zatrudnienia i szkolenia w „gospodarce etnicznej”.

Zadaniem Unii Europejskiej, państw członkowskich oraz miast jest stworzenie lepszych warunków oraz instrumentów do wzmacniania lokalnych gospodarek, a przez to lokalnych rynków pracy, w szczególności przez wspieranie społeczno-gospodarczych instytucji i zorientowanych na obywateli usług.

- **Polityki aktywnej edukacji i szkoleń dla dzieci i młodzieży**

Istotnym punktem wyjścia dla poprawy sytuacji miejskich obszarów kryzysowych jest poprawa sytuacji edukacyjnej i szkoleniowej w społeczności lokalnej wraz z aktywną polityką dot. dzieci i młodzieży.

Mając to na uwadze, należy zapewnić oraz poprawić dostęp do edukacji, jakość edukacji i szkolenia na obszarach kryzysowych, które będą dostosowane do potrzeb i problemów dzieci i młodzieży zamieszkujących te obszary. Poprzez politykę dotyczącą dzieci i młodzieży, która jest dopasowana do obszaru społecznego, na jakim żyją, musimy przyczynić się do poprawy sytuacji w zakresie włączenia i realizacji ambicji przez

dzieci i młodzież z obszarów kryzysowych oraz do zapewnienia im równych szans w dłuższej perspektywie czasowej.

- **Promocja skutecznego i korzystnego cenowo transportu**

Wiele kryzysowych obszarów miejskich musi ponosić dodatkowy ciężar słabych połączeń transportowych i wpływów środowiska, co ogranicza wartość użytkową tych obszarów. Rozwój skutecznego i cenowo korzystnego publicznego transportu opiera się na prawie obywateli w tych obszarach miejskich do mobilności.

Aby rozwiązać ten problem, planowanie transportu i zarządzanie ruchem na tych obszarach musi zmierzać do ograniczania negatywnego wpływu transportu na środowisko oraz do zorganizowania transportu w sposób, który lepiej włączy te obszary do miasta oraz regionu jako całości. Będzie to także wymagało wydajnego systemu transportu publicznego, jak również odpowiednich sieci dla ruchu pieszych i rowerzystów.

Im lepiej zdołamy ustabilizować obszary upośledzone gospodarczo, zintegrować je społecznie oraz poprawić stan ich fizycznego środowiska oraz infrastruktury transportowej, tym większe szanse, że nasze miasta pozostaną w dłuższej perspektywie czasu miejscami postępu społecznego, wzrostu i innowacji.

Podkreślamy, że:

Zasady polityki rozwoju miast muszą zostać określone na szczeblu krajowym. Z tej płaszczyzny należy stworzyć bodźce dla rozwiązań innowacyjnych.

Nasze miasta potrzebują odpowiednio szerokiego zakresu działań w celu realizacji lokalnych zadań w odpowiedzialny sposób i solidnej długoterminowej bazy finansowej. Dlatego ważne jest także, aby państwa członkowskie miały możliwość wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych w zintegrowanych programach rozwoju miast. Wykorzystanie tych funduszy musi skupiać się ściśle na istniejących trudnościach i potencjałach oraz musi uwzględniać specyficzne możliwości i problemy państw członkowskich. Jeżeli nie zostało to jeszcze zapewnione, władze lokalne powinny rozwinąć konieczne umiejętności i sprawności, aby wdrażać polityki zintegrowanego rozwoju miast.

Nowe inicjatywy Unii Europejskiej JESSICA i JEREMIE stwarzają wiele obiecujących możliwości wzmocnienia skuteczności przyjętych krajowych jak również europejskich źródeł finansowania w celu wsparcia rozwoju miast oraz mniejszych i średnich przedsiębiorstw. Te

inicjatywy powinny wykorzystywać odpowiednie instrumenty inżynierii finansowej, aby włączyć prywatny kapitał do wdrażania zintegrowanych koncepcji rozwoju miejskiego.

Wszystkie ministerstwa na szczeblu krajowym muszą być świadome, że miastom przypada ważna rola, jeśli chodzi o realizację ustalonych celów krajowych, regionalnych i lokalnych, i że ich profesjonalne polityczne działania oddziałują na miasta. Różne ministerstwa aktywne w obszarze rozwoju miejskiego lub mające wpływ na rozwój miejski muszą swoje starania wzajemnie połączyć i skoordynować.

Podkreślamy znaczenie systematycznej i ustrukturyzowanej wymiany doświadczeń oraz Know how w obszarze zrównoważonego rozwoju miejskiego. Prosimy Europejską Komisję o przedstawienie wyniku wymiany sprawdzonych praktyk podczas konferencji opierającej się na zasadach Karty Lipskiej pod hasłem inicjatywy „Regiony dla gospodarczych przemian”. Ważne jest istnienie europejskiej platformy silnie łączącej wymianę doświadczeń w obszarze dobrych praktyk, statystyk, rozwoju, ekspertyz, studiów sondażowych i pozostałych badań miejskich oraz tym samym wspierającej na wszystkich szczeblach i we wszystkich dziedzinach podmioty uczestniczące w rozwoju miejskim. Również w przyszłości będziemy wspierać i zwiększać wymianę Know how oraz doświadczeń pomiędzy politycznymi ośrodkami decyzji, praktykami, naukowcami na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, aby wzmocnić wymiar europejskiej strategii zrównoważonego rozwoju, Strategii Lizbońskiej i europejskiej strategii zatrudnienia.

Europa potrzebuje silnych i wartościowych dla życia miast oraz regionów.

Chcielibyśmy, aby dyrektywy i rozporządzenia na szczeblu europejskim zostały w przyszłości dokładnie zbadane, mając na uwadze uzyskanie wyważonego/ zrównoważonego rozwoju miejskiego w ramach istniejących instytucji i procedur.

Zasady polityki rozwoju miast muszą zostać określone na szczeblu krajowym. Również na szczeblu krajowym, jak też na innych szczeblach, należy stworzyć bodźce dla rozwiązań innowacyjnych. Potrzebujemy współzawodnictwa w zakresie najlepszych pomysłów i instrumentów dla rozwoju miast.

Nasze miasta potrzebują solidnej podstawy finansowej, która zapewniłaby długotrwałą stabilizację. Dlatego też europejskie fundusze strukturalne muszą nadal stanowić integralną część publicznego finansowania rozwoju miast. Wykorzystanie tych funduszy musi skupiać się ściśle na istniejących trudnościach oraz musi uwzględniać możliwości i trudności państw członkowskich. Jeżeli nie zostało to jeszcze zapewnione, władze lokalne powinny rozwinąć konieczne umiejętności i sprawności, aby wdrażać polityki zintegrowanego rozwoju miast.

Jednocześnie instrumenty finansowe i funduszowe powinny zostać zoptymalizowane i przystosowane do zmieniających się potrzeb miast. W tym kontekście zbadać należy, jaki wkład wnieść mogą publiczne i prywatne instytucje finansowe na poziomie narodowym oraz europejskim.

Musimy przestać rozważać kwestie i decyzje polityki rozwoju miast w oderwaniu od innych aspektów. Nasze miasta powinny być także filarami rozwoju miejsko-regionalnego i przejąć odpowiedzialność za spójność terytorialną. Aby to osiągnąć, nasze miasta muszą nawiązywać ze sobą ściślejsze kontakty na poziomie europejskim.

W przyszłości będziemy nadal promować i wzmocniać wymianę doświadczenia pomiędzy decydentami, praktykami i naukowcami na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, w celu wzmocnienia wymiaru miejskiego Strategii Zrównoważonego (trwałego) Rozwoju UE.

W przyszłość spoglądamy z pewnością.

Europa potrzebuje silnych miast.